

MOEV, mi ev? (cikk részlet)

A riportot készítette Csajbók Viktória fizikus hallgató.

Örül-e annak tanár úr, hogy létezik a MOEV, mint olyan rendezvény, ahol nem a tudományos mélység számít, hanem az előadói stílus?

Igen, természetesen, tavaly tagja is voltam a rendezvény zsűri bizottságának. Pedagógiailag is fontosnak tartom, hogy a diákok tanuló éveik alatt ne csak írásban szerepeljenek. Emlékszem, amikor még az F229 előadásban volt megrendezve a verseny, nagyon jó hangulatú délelőttök voltak, és elég nagy létszámban jelentek meg hallgatók, a tavalyi évvel ellentétben.

Hasonló kezdeményezésekkel szervezte meg tavaly a Matematikai Intézet is a Fialat Oktatók Előadói Versenyét, melyet az egész intézet egységesen felkarolt. A tavalyi zsűri tagjai Recski András, Várkonyi Péter, és Pataki János voltak. A verseny győztesének, Sándor Csaba Tanár Úrnak lehetősége nyílt egy nagyobb hallgatóság előtt is bemutatkozni a prím számokról tartott előadásával. Ez másfelől az egyetem számára is egyfajta népszerűsítő lehetőség.

Tanár Úrnak, mint kutatónak, illetve előadónak volt-e valaha problémája az előadásmód megtanulásával?

Tulajdonképpen nem volt problémám, valószínűleg ez annak is köszönhető, hogy régen sokkal több figyelmet fordítottak a diákok a szóbeli kifejezési lehetőségeire. Nekem még minden tárgyból kellett egy szóbeli vizsgát is teljesítenem. Ami más helyzetnek számított, az az idegen nyelven tartott előadás. Ebben azért fejlődni kellett, lévén, hogy Szovjetúnióban is jártam egyetemre. Később angolul, majd franciául is adtam elő különböző konferenciákon, de ha egyszer az ember megtanul egy idegen nyelvet, a többi is adja magát.

Tanár Úr szerint mitől válhat igazán jóvá a versenyzők előadása?

Egy előadói versenyen az előadónak egy érdekes kettősséget kell teljesítenie. Minden előadásnak van egy elfogadott struktúrája; először összefoglalja, hogy miről szeretne beszélni, majd érthetően kifejti a témáját, végül levonja a következtetéseket. Másrészt viszont akkor lehet lekötni a hallgatóságot, ha beleviszi a saját egyéniségét, ötleteit is az előadó. Olyat kell mutatnia, ami emlékezetes marad a hallgatók számára. Mindazonáltal úgy tud előadni, hogyha olyan valaki hallgatja, aki egyáltalán ért a témához, úgy jön ki az előadásról, hogy „Igen, én ezt értettem.”, és egy specialistának is tud újat mondani, vagy új megvilágításban beszélni a témájáról. Manapság az előadók sokféle módon tudják színesíteni az előadásukat, például vetítéssel, de ha nem próbálja ki előadás előtt, hogy néz ki kivetítve, komoly buktatót is jelenthet.

Már csak egy kérdésem lenne hátra; egyetemistaként miről tartott volna előadást?

Hmmm... jó a kérdés! Azt hiszem a síkbeli differenciálegyenletek elméletéről, a Poincaré-Bendixson-elméletéről, mert látványos a levezetése, és mert annakidején ebből írtam TDK-t. Ha nem ennyire tudományos előadásra gondolok, akkor pedig magyar matematikusok eredményeiről tartottam volna beszámolót (Riesz Frigyes, Fejér Lipót).

A világ kezd egyre jobban nemzetközivé válni, és bármely részén is vagyunk a világnak, mindig jusson eszünkbe, hogy milyen érdemeink vannak a tudományban. Egyrészt legyünk rá büszkék, másrészt nagyon érdekes előadásokat lehet tartani a külföldieknek!